

Tu B'Shvat: Reduce, Reuse Recycle

Source Sheet by Sharona Halickman

דברים ח'ז'ח'

(ז) כִּי ה' אֱלֹקֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל-אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם עֵינַת וְתַהֲלֹמֹת
לְצִאִים בְּבִקְעָה וּבְהָר: (ח) אֶרֶץ חֹטָה וְשִׁעְרָה וְגִפְנֵי וְתַאֲנָה וְרִמּוֹן
אֶרֶץ-זֵית שֶׁמֶן וְדָבָשׁ:

Deuteronomy 8:7-8

(7) For the LORD your God is bringing you into a good land, a land with streams and springs and fountains issuing from plain and hill;(8) a land of wheat and barley, of vines, figs, and pomegranates, a land of olive trees and honey;

מדרש תהילים ב'י"ב

יכול אדם לחיות בלא פלפלין, ובלא אצטרובלין, ואי אפשר לעולם לחיות בלא חטים. וכשם שאי אפשר לעולם בלא חטין כך אי אפשר לעולם בלא ישראל:

Midrash Tehillim 2:12

A person can live without peppers and without pinecones, but the world cannot exist without wheat. And just as the world cannot exist without wheat, so too the world cannot exist without Israel.

הושע ט'י"י

(י) כַּעֲנַבִּים בַּמִּדְבָּר מְצֵאתִי יִשְׂרָאֵל כְּבִכּוֹרָה בְּתַאֲנָה בְּרֵאשִׁיתָהּ רְאִיתִי
אֲבוֹתֵיכֶם...

Hosea 9:10

(10) I found Israel as grapes in the wilderness; Your fathers seemed to Me Like the first fig to ripen on a fig tree...

שמות רבה מ"ד:א'

(א) לָמָּה נִמְשְׁלוּ יִשְׂרָאֵל לְגִפְנֵי אֶלָּא מָה הִגְפֵּן כְּשֶׁבַע לֵיהּ מִבְּקָשִׁין
שֶׁתְּשַׁבֵּיחַ מָה הֵם עוֹשִׂין עוֹקְרִין אוֹתָהּ מִמְּקוֹמָהּ וְשׁוֹתְלִין אוֹתָהּ
בְּמָקוֹם אַחֵר וְהִיא מִשְׁבַּחַת, כִּךְ כִּיּוֹן שֶׁבְּקֵשׁ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְהוֹדִיעַ יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם, מָה עָשָׂה, עֲקָרָן מִמְּצָרִים וְהִבִּיאָן לְמִדְבָּר

וְהִתְחִילוּ מְצַלְיָחִים שָׁם, וְהִתְחִילוּ מְקַבְּלֵי תוֹרָה.

Shemot Rabbah 44:1

Why is Israel compared to a grapevine?

When you want to improve its fruit, you dig it up and replant it elsewhere and it improves. So too, when God wanted to make Israel known to the world he uprooted them from Egypt and brought them to the wilderness where they flourished. They received the Torah and became known throughout the world.

שִׁיר הַשִּׁירִים בִּ:י"ג

(יג) הַתְּאֵנָה חֲנֻטָּה פְּגִיָּה וְהַגְּפָנִים | סְמָדָר נִתְּנוּ רֵיחַ קוֹמֵי לְכִי [לָךְ]
רְעִיתִי יִפְתֵּי וְלִכְיִלְךָ:

Song of Songs 2:13

(13) The green figs form on the fig tree, The vines in blossom give off fragrance. Arise, my darling; My fair one, come away!

עִרוּבִין נ"ד א:כ"ז

לְמָה נִמְשָׁלוּ דְבָרֵי תוֹרָה כְּתְּאֵנָה, מָה תְּאֵנָה זֹ

Eruvin 54a:27

Why were matters of Torah compared to a fig tree? Just as this fig tree,

עִרוּבִין נ"ד ב:א'

כָּל זְמַן שֶׁאָדָם מְמַשְׁמֵשׁ בָּהּ — מוֹצֵא בָּהּ תְּאֵנִים. אֵף דְּבָרֵי תוֹרָה, כָּל זְמַן שֶׁאָדָם הוֹגֵה בָּהֶן — מוֹצֵא בָּהֶן טַעַם.

Eruvin 54b:1

whenever a person searches it for figs to eat, **he finds figs in it**, as the figs on a tree do not ripen all at once, so that one can always find a recently ripened fig, **so too, with matters of Torah. Whenever a person meditates upon them, he finds in them new meaning.**

יִלְקוּט שְׁמַעוֹנֵי עַל נ"ך בִּ:ב'

(ב) דבר אחר למה נמשלה תורה לתאנה אלא כל הפירות יש בהם פסולת, תמרים יש בהם גרעינים, ענבים יש בהם חרצנים, רמונים יש בהם קליפין, אבל תאנה כלה יפה לאכול. כך דברי תורה אין בהם פסולת שנאמר כי לא דבר רק הוא מכם.

Yalkut Shimoni on Nach 2:2

Why is the Torah compared to a fig? Because most fruits contain something

inedible: Dates have a pit, grapes have hard seeds, pomegranates have a peel. But every part of the fig is good to eat. So too with the Torah: Every part of it contains wisdom.

ברכות מ' א:י"ד

דְּתַנְיָא: אֵילָן שְׁאֵכֵל מִמֶּנּוּ אָדָם הָרָאשׁוֹן... רַבִּי נְחֵמְיָה אָמַר: תְּאֵנָה הִיְתָה, שְׁבַדְבַר שֶׁנִּתְקַלְקְלוּ בּוֹ נִתְקַנּוּ, שֶׁנֶּאֱמַר: "וַיִּתְּפוּ עָלֶיהָ תְּאֵנָה".

Berakhot 40a:14

The tree from which Adam, the first man, ate...Rabbi Nehemya says: It was a fig tree, as with the object with which they were corrupted and sinned they were rehabilitated, as it is stated: "And they sewed together fig leaves and made for themselves loin cloths" (Genesis 3:7). They must have taken the leaves from the tree closest at hand, the Tree of Knowledge.

שיר השירים ו:י"א

(יא) אֶל־גִּנַּת אֶגּוֹז יֵרְדְּתִי לְרֵאוֹת בְּאֲבֵי הַנַּחַל לְרֵאוֹת הַפְּרָחַה הַגֶּפֶן הַנִּצּוֹ הַרְמְנִים:

Song of Songs 6:11

(11) I went down to the nut grove to see the budding of the vale; To see if the vines had blossomed, if the pomegranates were in bloom.

שיר השירים רבה ו:י"א

(א) מָה אֶגּוֹז זֶה עֵצוֹ מְשֹׁמֵר פְּרִיּוֹ, כִּי עֲמֵי הָאָרֶץ שְׁבִי שְׂרָאֵל מְחַזְּקִין בְּדַבְּרֵי תוֹרָה, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (משלי ג, יח): עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזְקִים בָּהּ.

Shir HaShirim Rabbah 6:11

Just as the shell of a nut protects its fruit, so the ignoramuses of Israel support the Torah. That is what is written: "It is a tree of life for those who grasp it" (Proverbs 3:18).

מָה אֶגּוֹז זֶה אִם נוֹפֵל לְתוֹךְ הַטְּנַפֶּת אֵת נוֹטְלוֹ וּמוֹרְקוֹ וְשׁוֹטְפוֹ וּמְדִיחוֹ וְהוּא חוֹזֵר כְּתַחֲלָתוֹ, וְהוּא יָפָה לְאֲכִילָהּ, כִּי כָל מָה שֶׁשְׂרָאֵל מְתַלְכְּלִין בְּעֹנוֹת כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה, בְּאִ יוֹם הַכַּפּוּרִים וּמְכַפֵּר עֲלֵיהֶם, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (ויקרא טז, ל): כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם.

Just as this nut, if it falls into filth, you take it, scour it and rinse it, and it is restored to its original state and it is fit for consumption, so too, regardless of how much Israel is sullied with iniquities all the days of the year, Yom Kippur comes and atones for them. That is what is written: “For on this day shall atonement be made for you, to purify you” (Leviticus 16:30)...

מָה אָגוּז זֶה שְׁחוּק לְתִינוּקוֹת וְשִׁעְשׁוּעַ לְמַלְכִים, כִּף הֵן יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה עַל יְדֵי עֲוֹנוֹת, דְּכָתִיב (אִיכָה ג, יד): הִיִּיתִי שְׁחוּק לְכָל עַמִּי וְגו', אֲבָל לְעֵתִיד לָבוֹא (יִשְׁעִיהַ מַט, כג): וְהָיוּ מְלָכִים אֲמֹנִיךְ.

Just as the nut is a toy for children and amusement for kings, so is Israel in this world, due to iniquity, as it is written: “I have become a laughingstock to all my people...” (Lamentations 3:14). But in the future, “Kings will be your caregivers” (Isaiah 49:23).

מָה הָאָגוּז הַזֶּה יֵשׁ בּוֹ אָגוּזֵי פֶרֶךְ, אָגוּזִים בֵּינוֹנִים, וְאָגוּזִים קְנֻטְרָנִין, כִּף יִשְׂרָאֵל יֵשׁ מֵהֵן עוֹשִׁין צְדָקָה מֵאֲלֵיהֶן, וְיֵשׁ שָׂאֵם אֶתָּה תוֹבְעֵן הֵם נוֹתְנִים, וְיֵשׁ שָׂאֵת תוֹבְעֵן וְאִין עוֹשִׁין.

Just as on this nut tree there are nuts with brittle shells, medium shells, and hard shells, so too with Israel, some of them give charity at their own initiative, some give if you demand it from them, and some do not give even if you demand it from them.

מָה אָגוּז זֶה הָאָבֶן שׁוֹבְרוֹ, כִּף הַתּוֹרָה קְרוּיָה אָבֶן, וְיֵצֵר הָרַע קְרוּי אָבֶן. הַתּוֹרָה קְרוּיָה אָבֶן, שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת כד, יב): וְאֶתְנֶה לָּךְ אֶת לֶחֶת הָאָבֶן, וְיֵצֵר הָרַע קְרוּי אָבֶן, שֶׁנֶּאֱמַר (יחזקאל לו, כב): וְהִסַּרְתִּי אֶת לֵב הָאָבֶן מִבְּשָׂרְכֶם.

Just as a stone breaks a nut, so too, the Torah is called a stone and the evil inclination is called a stone. The Torah is called a stone, as it is stated: “I will give you the stone tablets” (Exodus 24:12), and the evil inclination is called a stone, as it is stated: “I will remove the heart of stone from your flesh (Ezekiel 36:26).

מָה אָגוּז זֶה אֵינוֹ יְכוּל לְגָנוּב הַמְּכֹס שְׁלוֹ שֶׁהוּא נִשְׁמַע וְנִכָּר, כִּף הֵם יִשְׂרָאֵל כָּל מְקוֹם שֶׁאֶחָד מֵהֶם הוֹלִיךְ אֵינוֹ יְכוּל לִזְמַר שֶׁאֵינוֹ יְהוּדִי,

לְמָה, שֶׁהוּא נֶכֶר, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה סא, ט): כָּל רְאִיָּהֶם
יְכִירוּם כִּי הֵם זֶרַע בְּרַךְ יְהוָה.

Just as the nut cannot be smuggled past the tax collector because its [rattling] can be heard and it is conspicuous, so too Israel, any place that one of them goes, he cannot say that he is not a Jew. Why? Because he is conspicuous. That is what is written: “Everyone who sees them will recognize them, for they are the descendants of the blessed of the Lord” (Isaiah 61:9).

מָה אֶגּוּז זֶה הַשֶּׁק מְלֵא אֶגּוּזִים בְּיָדְךָ, אֶת נוֹתֵן לְתוֹכוֹ כִּמָּה שֶׁמְשָׁמִים,
כִּמָּה חֲרָדְלִים, וְהֵן מְחֻזְקִין. כֹּךְ כִּמָּה גְרִים בָּאוּ וְנִתְוַסְפוּ בְּיִשְׂרָאֵל,
הֲדָא הוּא דְכָתִיב (במדבר כג, י): מִי מִנָּה עֶפְר יַעֲקֹב.

Just as the nut, if you have a sack filled with nuts, you can [still] put numerous sesame seeds and mustard seeds into it and it will hold them, so too, numerous proselytes have come and joined Israel. That is what is written: “Who has counted the dust of Jacob” (Numbers 23:10).

מָה אֶגּוּז זֶה אֶת נוֹטֵל אֶחָד מֵהַכָּרִי וְכָלֵן מִדְרָדְרִין וּמִתְגַּלְגְּלִים זֶה אַחֵר
זֶה, כֹּךְ הֵן יִשְׂרָאֵל לְקָה אֶחָד מֵהֵן כָּלֵן מְרַגְּשִׁין, הֲדָא הוּא דְכָתִיב
(במדבר טז, כב): הָאִישׁ אֶחָד יַחֲטֵא וְעַל כָּל הָעֵדָה תִּקְצַף.

Just as the nut, if you take one from the pile, all of them collapse and roll onto one another, the same is true of Israel; if one of them is stricken all of them feel it. That is what is written: “Shall one man sin, and You will rage against the entire congregation?” (Numbers 16:22).

דְּבַר אַחֵר אֵל גִּנַּת אֶגּוּז יְרֻדְתִּי, זֶה הָעוֹלָם. לְרֵאוֹת בְּאֵבֵי הַנְּחָל, אֵלוּ
יִשְׂרָאֵל. לְרֵאוֹת הַפְּרָחָה הַגֶּפֶן, אֵלוּ בֵּיתֵי כְּנִסְיֹת וּבֵיתֵי מְדַרְשׁוֹת. הַנִּצּוֹ
הַרְמָנִים, אֵלוּ הַתִּינוּקוֹת שְׂיוֹשְׁבֵינָן וְעוֹסְקֵינָן בַּתּוֹרָה, וְיוֹשְׁבֵינָן שׁוֹרוֹת
שׁוֹרוֹת כְּגַרְעֵינִי רְמוּנִים.

Another matter, “I went down to the nut garden,” this is the world. “To look at the budding of the valley, this is Israel. “To see if the vine had blossomed,” these are the synagogues and the study halls. “And the pomegranates were in bloom,” these are the children who sit and engage in Torah study, and sit in rows like pomegranate seeds.

שִׁיר הַשִּׁירִים דִּי י״ג

(יג) שְׁלַחֲךָ פְּרִדִּים רְמוֹנִים עִם פְּרֵי מְגֵדִים כְּפָרִים עִם־נְרָדִים:

Song of Songs 4:13

(13) Your limbs are an orchard of pomegranates And of all luscious fruits, Of henna and of nard—

רש"י על שיר השירים ד':י"ג:א

(א) שְׁלַחֲךָ. אֶרֶץ יְבֵשָׁה קְרוּיָה בֵּית הַשְּׁלַחִין, וְצָרִיךְ לְהַשְׁקוֹתָהּ תָּמִיד. וְשָׂדֵה בֵּית הַבַּעַל יָפָה הַיְמָנָה. וְכָאן קָלֵס הַיְבֵשׁ, שְׁלַחֲךָ הָרִי הֵן מְלֵאִין כָּל טוֹב כְּפְרִדִּים רְמוֹנִים. וְזֶה עַל שֵׁם קִטְנִים שֶׁבִישְׂרָאֵל מְרִטִיבִים מַעֲשִׂים טוֹבִים כְּפְרִדִּים רְמוֹנִים:

Rashi on Song of Songs 4:13:1

(1) **Your arid fields.** Dry land is called בֵּית הַשְּׁלַחִין =thirsty land, and it necessary to irrigate it constantly; a field watered by rain [=בֵּית הַבַּעַל] is superior to it. Here he praises the arid field, “Your arid fields” are replete with all good like a pomegranate orchard. This is said of the **smallest of Yisrael, who are succulent with good deeds like a pomegranate orchard.**

מצודת דוד על שיר השירים ד':י"ג:א

(א) שלחך. ...פרי בטנך המתפשטים ונשלחים ממך יהיו מלאי חכמות, כרמון המלאה לה גרגרים:

Metzudat David on Song of Songs 4:13:1

The fruit of your womb, that goes out from you, shall be filled with wisdom, like a pomegranate that is filled with seeds.

מצודת דוד על שיר השירים ד':י"ג:ב

(ב) עם פרי מגדים. גם יהיו בני מדות טובות, כפרי משובח ומעולה בהרבה מיני שבח בטעם וביופי וכדומה:

Metzudat David on Song of Songs 4:13:2

Luscious fruits:And may your children also possess good qualities, like a fine and excellent fruit, praised in many ways: in taste & in beauty...

תהילים נ"ב:י

(י) וְאֵנִי | כְּזֵית רֶעֶנָן בְּבֵית אֱלֹהִים בְּטַחַתִּי בְּחֶסֶד־אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד:

Psalms 52:10

(10) But I am like a thriving olive tree in God's house; I trust in the faithfulness of God forever and ever.

דברים ל"ג:כ"ד-כ"ה

(כד) וּלְאַשֶׁר אָמַר בְּרוּךְ מִבְּנֵי אֲשֶׁר יְהִי רְצוּלֵי אֶחָיו וְטָבַל בְּשֶׁמֶן רַגְלוֹ:

Deuteronomy 33:24-25

(24) And of Asher he said: Most blessed of sons be Asher; May he be the favorite of his brothers, May he dip his foot in oil.

ילקוט שמעוני על נ"ך רפ"ט:א'

(א) אמר ריב"ל למה נמשלו ישראל כזית לומר לך מה זית אין עליו נושרין לא בימות החמה ולא בימות הגשמים אף ישראל אין להם בטלה לא בעולם הזה ולא לעולם הבא.

Yalkut Shimoni on Nach 289:1

Rabbi Yehoshua ben Levi said: Why are the people of Israel compared to the olive tree? To teach you: just as the olive tree never loses its leaves, neither in the summer nor in the rainy season, so too Israel never ceases — neither in this world nor in the World to Come.

ומה הזית שעושים ממנו שמן ומאיר כך ישראל מאירים הם לעולם
הבא שנאמר ואוהביו כצאת השמש בגבורתו:

And just as oil is produced from the olive, and it gives light, so too Israel bring forth light for the World to Come, as it is said: "And those who love Him are like the sun going forth in its might" (Judges 5:31)

תהילים צ"ב:י"ג

(יג) צְדִיק כְּתָמַר יִפְרַח כְּאַרְז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה:

Psalms 92:13

(13) The righteous bloom like a date-palm; they thrive like a cedar in Lebanon;

במדבר רבה ג':א'

(א) מֵה תְּמָרָה זוֹ אֵין בָּהּ פְּסוּלָת אֶלָּא תְּמָרִים לְאֶכִילָה, לוּלְבִין לְהַלּוּל, חֲרִיּוֹת לְסִכּוּךְ, סִיבִים לְחֻבְלִים, סְנִסְנִים לְכַבָּרָה, שְׂפָעַת קוּרוֹת לְקָרוֹת בְּהֵן אֶת הַבַּיִת.

Bamidbar Rabbah 3:1

(1) **A righteous person will flourish like a date palm.** No part of the date palm is wasted: Its dates are eaten; its young branches are used for ritual blessing [of the lulav on sukkot]; its fronds cover the Sukkah; its fibers are used to make ropes; its leaves are used for sieves; its planed trunks are used for roof beams.

כִּי הֵם יִשְׂרָאֵל אֵין בָּהֶם פְּסוּלָת אֶלָּא מֵהֶם בְּעָלֵי מִקְרָא, מֵהֶם בְּעָלֵי מִשְׁנָה, מֵהֶם בְּעָלֵי אַגְדָּה, מֵהֶם בְּעָלֵי מַצְוֹת, מֵהֶם בְּעָלֵי צְדָקוֹת וְכֹל הָעֲנִין.

So too there are none worthless in Israel: Some are versed in the Bible; others know Mishnah; some are masters of agada; others do good deeds; still others promote social equity.

מֵה תְּמָרָה אִם נֶעְקְרָה אֵין לָהּ חִלּוּפִים כִּי הֵם הַצְּדִיקִים אֵין לָהֶם חִלּוּפִים בְּשַׁעָה שְׂמִתִּים, שְׁנַאֲמַר (איוב כח, יב): וְהַחֲכָמָה מֵאֵין תִּמְצָא וְאֵי זֶה מְקוֹם בִּינָה.

If the date palm is uprooted, it will not be able to be replaced. So too are the righteous who can't be replaced as it says in Iyov 28:12: "But wisdom-whence will it be found, and where is the place of understanding?"

דברים כ"י: ט-כ

(יט) כִּי־תִצּוֹר אֶל־עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשׂוֹתָהּ לֹא־תִשְׁחִית אֶת־עֵצָהּ לְנִדָּח עָלֶיהָ גְרִזָּן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאִתּוֹ לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה לְבָא מִפְּנֵיךָ בַּמִּצּוֹר: (כ) וְקֵץ עֵץ אֲשֶׁר־תִּדְעַ כִּי־לֹא־עֵץ מֵאֲכָל הוּא אִתּוֹ תִשְׁחִית וְכִרְתָּ וּבְנִיתָ מִצּוֹר עַל־הָעִיר אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּהּ:

Deuteronomy 20:19-20

(19) When in your war against a city you have to besiege it for a long time in order to capture it, you must not destroy its trees, wielding the ax against them. You may eat from them, but you must not cut them down. Are trees of the field human to withdraw before you into the besieged city? (20) Only trees

that you know do not yield food may be destroyed; you may cut them down for constructing siege works against the city that is waging war on you, until it has been reduced.

אבן עזרא על דברים כ':י"ט-כ'

(א) כי האדם עץ השדה. כי חיי בן אדם הוא עץ השדה...

Ibn Ezra on Deuteronomy 20:19-20

(1) FOR IS THE TREE OF THE FIELD MAN: the life of man is supported by trees...

רבנו בחיי, דברים כ':י"ט-כ'

(א) ואותו לא תכרת כי האדם עץ השדה... ולפי דעתי כי האדם נמשך אל לא תכרות ובאור הכתוב כי לא האדם עץ השדה שיבא מפניך במצור כמו האדם, ואין מפעולות עם חכם ונבון להשחית הדבר הראוי ללא תועלת, ולכך אין לך להוציא כח בזה לכרות עץ השדה אלא שתשמור מהשחית אותו ומהזיקו ותקח ממנו התועלת, זהו כי ממנו תאכל, ואם אתה משחיתו נמצאת מזיק ומפסיד התועלת.

Rabbeinu Bahya, Devarim 20:19-20

I believe that the word האדם belongs to the earlier part of the verse and is part of the instruction “do not cut down.” The meaning of the whole verse would then be: “for the trees are not man that you could cut them down as if they were your enemies. It is not the mark of an intelligent person to destroy something which does not confer any benefit on it by doing so. This is why you must not only not destroy such trees but do whatever you can to preserve them and their usefulness. You are to eat its fruit, not destroy the tree.

ודרשו רז"ל, כי ממנו תאכל, אם ראית תלמיד חכם הגון, ממנו תאכל ואותו לא תכרות, ואם לאו, אותו תשחית וכרת.

Our sages (in Taanit 7) interpret the words כי ממנו תאכל, “for you eat from it,” as an allusion to the Torah scholars whose words of Torah are comparable to the fruit yielded by fruit-bearing trees. If such a Torah scholar does not conduct himself in the manner a Torah scholar should, abandon him.

ספר החינוך תקכ"ט

(א) שְׁלֹא לְהַשְׁחִית אֵילָנֵי מֵאֵכֶל – שְׁנִמְנַעְנֵנוּ מִלְכָּרֵת הָאֵילָנוֹת כְּשֶׁנֶּצְוֹר
עַל עֵיר כְּדֵי לְהַצִּיר לְאֲנָשֵׁי הָעִיר וּלְהַכְּאִיב לְבוֹתֵם, וְעַל זֶה נֶאֱמַר
(דְּבָרִים כ יט) לֹא תִשְׁחִית אֶת עֵצָהּ וְגו' וְאוֹתוֹ לֹא תִכְרֹת,

Sefer HaChinukh 529

(1) To not destroy fruit trees: That we have been prevented from chopping down trees when we besiege a city to distress the people of the city and to sadden their hearts. And about this is it stated (Deuteronomy 20:19), “you may not destroy its tree, etc. and you shall not chop it down.”

וְכִמוֹ כֵּן נִכְנַס תַּחַת זֶה הַלְּאוֹ, שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם הֶפְסֵד, כְּגוֹן לְשַׂרְף, אוֹ לְקַרֵעַ בְּגָד אוֹ לְשִׁבֵר כְּלֵי לְבַטְלָה, וּבְכָל עֲנִינִים אֵלוֹ וּבְכָל כִּיּוּצֵא בָם שְׂיֵהִיָּה בָהֶם הַשְׁחָתָה. וְאָמְרוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה תְּמִיד בְּגִמְרָא (קִידוּשֵׁין לֵב, א) וְהָא קָא עֲבַר מְשׁוּם בַּל תִּשְׁחִית, וּמְכַל מְקוּם אֵין מְלָקִין אֶלָּא בְּקוּצִץ אֵילָנֵי מֵאֵכֶל, שֶׁהוּא מְפָרֵשׁ בְּכַתוּב, אֲבָל בְּשֶׂאֵר הַהַשְׁחָתוֹת מְכִין אוֹתוֹ מִכַּת מְרֻדוֹת (עֵי' רַמב"ם מַלְכִּים ו י)

And **likewise not to do any damage** — such as burning or ripping a garment or breaking a vessel for no reason — entered under this negative commandment And in all of these matters and in all that is similar to them, they, may their memory be blessed, would always say in the Gemara (Kiddushin 32a), “But behold, he is transgressing on account of ‘do not destroy.’” And nonetheless **we only administer lashes for one that cuts down a fruit tree**, since it is **explicit** in Scripture. But with other destructions, we [only] give him lashes of rebellion. (See Mishneh Torah, Laws of Kings and Wars 6:10.)

(ב) שֶׁרֶשׁ הַמִּצְוָה יְדוּעַ, שֶׁהוּא כְּדֵי לְלַמֵּד נַפְשֵׁנוּ לְאַהֲבָה הַטּוֹב וְהַתּוֹעֵלָת וּלְהִדְבֵק בּוֹ, וּמִתּוֹךְ כֵּךְ תִּדְבֵק בְּנוֹ הַטּוֹבָה, וְנִרְחִיק מִכָּל דְּבָר רָע וּמְכַל דְּבָר הַשְׁחָתָה. וְזֶהוּ דֶרֶךְ הַחֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשָׂה, אוֹהֲבִים שְׁלוֹם וּשְׂמִיחִים בְּטוֹב הַבְּרִיּוֹת וּמְקַרְבִּים אוֹתָן לְתוֹרָה, וְלֹא יֵאָבְדוּ אֶפְלוֹ גִרְגֹר שֶׁל חֲרָדֵל בְּעוֹלָם, וְיִצֵר עֲלֵיהֶם בְּכָל אֲבִדוֹן וְהַשְׁחָתָה שְׂרִאוֹ, וְאִם יוֹכְלוּ לְהִצִּיל יִצִּילוּ כָּל דְּבָר מִהַשְׁחִית בְּכָל כַּחֲסָם.

(2) The root of this commandment is well-known — it is in order to teach our souls to love good and benefit and to cling to it. And through this, good clings to us and we will distance [ourselves] from all bad and destructive things. And

this is the way of the pious and people of [proper] action — they love peace and are happy for the good of the creatures and bring them close to Torah, and they do not destroy even a grain of mustard in the world. And they are distressed by all loss and destruction that they see; and if they can prevent it, they will prevent any destruction with all of their strength.

וְלֹא כֵן הַרְשָׁעִים אַחֵיהֶם שֶׁל מְזִיקִים, שְׂמֵחִים בְּהַשְׁחָתַת עוֹלָם, וְהֵמָּה מְשֻׁחֵיתִים אֶת עַצְמָם, בְּמִדָּה שְׂאֵדָם מוֹדֵד בָּהּ מוֹדְדִין לוֹ. כְּלוּמַר, בָּהּ הוּא נִדְבֵק לְעוֹלָם, וְכַעֲנִין שְׂכָתוֹב (משלי יז, ה) שְׂמֵחַ לְאִיד לֹא יִנְקָה. וְהַחֲפֵץ בְּטוֹב וְשִׂמְחָה בּוֹ נִפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין לְעוֹלָם, זֶה יְדוּעַ וּמִפְרָסֵם.

But not so are the wicked — the brothers of the destructive spirits. They rejoice in the destruction of the world, and they destroy themselves — [since] in the way that a person measures, so is he measured; which is to say that he clings to it forever, as the matter that is written (Proverbs 17:5), “the one who rejoices in calamity, will not be cleared (of evil).” And the one who desires the good and rejoices in it, “his soul will dwell in the good” forever. This is known and famous.

(ג) מְדִינֵי הַמְצוּוֹה. מָה שְׂאֵמְרוּ זְכוּרֹנִם לְבִרְכָה (ב"ק צא, ב), שֶׁלֹּא אֶסְרָה תוֹרָה שֶׁלֹּא לְקַץ אֵילָנִי מֵאֲכָל, אֶלֶּא בְּקוֹצֵץ אוֹתָם דֶּרֶךְ הַשְׁחָתָה, אֲבָל וְדַאי מִתֵּר לְקַץ אִם יִמְצָא בְּדַבַּר תּוֹעֵלֶת, כְּגוֹן שִׁיְהִיו דְּמֵי אוֹתוֹ הָעֵץ יִקְרִים וְזֶה רִצָּה לְמַכְרוֹ, אוֹ לְסַלֵּק בְּקִצְצֵתָן נֹזֵק, כְּגוֹן, שֶׁהִיא מְזִיק אֵילָנוֹת אַחֵרִים טוֹבִים מִמֶּנּוּ, אוֹ מִפְּנֵי שְׂמִזִּיק בְּשָׂדוֹת אַחֵרִים, בְּכָל צְדָדִין אֵלוֹ וּבְכָל כִּיּוּצָא בּוֹ מִתֵּר. וְכָל אֵילָן סָרֵק, אֶמְרוּ זְכוּרֹנִם לְבִרְכָה (שם) שְׂמִתֵּר לְקַץ וְאֶפְלוּ בְּשִׂאֵינוֹ צְרִיף לוֹ. וְכָל אֵילָן מֵאֲכָל שֶׁהוּא זָקֵן מְאֹד עַד שִׂאֵינוֹ עוֹשֶׂה אֶלֶּא מְעַט פְּרוֹת, שִׂאֵין רְאוּי לְטָרַח בּוֹ בְּשִׁבְלֵן, וְאֶמְרוּ זְכוּרֹנִם לְבִרְכָה, בְּזִית כָּל שֶׁהִיא עוֹשֶׂה פְּחוֹת מִרְבַּע זֵיתִים מִתֵּר לְקַץ אוֹתָהּ, וּבְדִקְל שִׂיעֶשֶׂה פְּחוֹת מִקַּב תְּמָרִים.

(3) From the laws of the commandment is that which the sages said (Bava Kamma 91b) that the Torah only forbade cutting fruit trees when he cuts it down destructively. But it is certainly permitted to cut [them] if he finds a beneficial matter in it, such as the value of the wood became valuable and he wants to sell it; or to remove injury by cutting them, such as [if] it was damaging other trees better than it, or because it was damaging other fields.

In all of these angles and in all that is similar to it, it is permissible.

וְכָל אֵילָן סֶרֶק, אָמְרוּ זְכוּרֹנִים לְבִרְכָה שֶׁמֵּתֵר לְקַץ וְאֶפְלוּ בְּשֵׁאֵינוּ צְרִיךְ לוֹ. וְכָל אֵילָן מֵאֲכָל שֶׁהוּא זָקֵן מְאֹד עַד שֶׁאֵינוּ עוֹשֶׂה אֶלָּא מְעַט פְּרוֹת, שֵׁאֵין רְאוּי לְטָרַח בּוֹ בְּשִׁבְיָלָן, וְאָמְרוּ זְכוּרֹנִים לְבִרְכָה, בְּזִית כָּל שֶׁהִיא עוֹשֶׂה פְּחוֹת מֵרְבַע זֵיתִים מֵתֵר לְקַץ אוֹתָהּ, וּבְדִקְלָה שֶׁיַּעֲשֶׂה פְּחוֹת מִקָּב תְּמָרִים.

And the sages said that it is permitted to cut any non-fruit bearing tree — even when he does not need [its wood] — and [likewise] any fruit tree that is very old, to the point that it only gives a few fruit, for the sake of which it is not worthwhile to toil [on it]. And they, may their memory be blessed, said with an olive tree, it is permitted to cut anything that produces less than a fourth [of a *kav*]; and with a palm tree, less than a *kav* of dates.

(ד) וְדַרְךְ כָּלֵל אָסְרוּ זְכוּרֹנִים לְבִרְכָה לַעֲשׂוֹת כָּל דְּבַר שֶׁל הַשְּׁחָתָה, וְהַמְשַׁחִית שׁוֹם דְּבַר מִתּוֹךְ חֲמָה אָמְרוּ עָלָיו (שַׁבָּת קה, ב) שֶׁהוּא כְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה...

(4) And in general, the sages forbade them to do anything destructive. And they said about anyone who destroys anything out of rage (Shabbat 105a) that he is like one who worships idolatry...

(ה) וְנוֹהֵג אֲסוּר זֶה בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל זְמַן, בְּזִכְרִים וּנְקֻבוֹת, וְהַעוֹבֵר עַל זֶה וְהַשְּׁחִית אֵילָנֵי מֵאֲכָל עֵבֶר עַל לָאוּ זֶה וְחִיב מְלָקוּת. וְעַל שְׂאֵר הַשְּׁחָתָה בְּכָל שְׂאֵר דְּבָרִים שֵׁאֵינָן מְפָרְשִׁים מִכֵּין אוֹתוֹ מִכַּת מֵרְדוּת.

5) And this prohibition is practiced in every place and at all times by males and females. And one who transgresses it and destroys fruit trees has violated this negative commandment and is liable for lashes. And for other destruction on other things that are not explicit, we lash him with lashes of rebellion.

קהלת רבה זי"ג

(א) רָאָה אֶת מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי מִי יוֹכֵל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר עָוְתוּ, בְּשַׁעֲהַ שְׁבָרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אָדָם הָרָאשׁוֹן, נִטְלוּ וְהַחֲזִירוּ עַל כָּל אֵילָנֵי גֵן עֵדֶן, וְאָמַר לוֹ, רָאָה מַעֲשֵׂי כַּמָּה נְאִים וּמִשְׁבַּחֵי הוֹן, וְכָל מַה

שְׁבַרְאֲתִי בְּשִׁבְיָךְ בְּרֵאתִי, תֵּן דְּעִתְךָ שְׁלֵא תִקְלֶקֶל וְתַחְרִיב אֶת עוֹלָמִי,
שָׂאֵם קִלְקֵלֶת אֵין מִי שִׁיתְקֹן אַחֲרֶיךָ.

Kohelet Rabbah 7:13

(1) “See the work of God, for who can mend what He has warped?”

(Ecclesiastes 7:13) “See the work of God, for who can mend what He has warped?” When the Holy One blessed be He created Adam the first man, He took him and showed him all the trees in the Garden of Eden, and He said to him: ‘See My creations, how beautiful and exemplary they are. Everything I created, I created for you. Make certain that you do not ruin and destroy My world, as if you destroy it, there will be no one to mend it after you.